

2. Antrasis ieškinio pagrindas: Komisija ginčijamame sprendime klaidingai taikė SESV 107 straipsnio 1 dalį ir pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus, nes neteisingai įvertino faktines aplinkybes bei nepakankamai ir (arba) klaidingai motyvavo ginčijamą sprendimą dėl išvados, kad 2008 m. *Elan* rekapitalizavimas nebuvo atliekamas laikantis privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, principo, taip suteikiant *Elan* konkretų pranašumą.

Ieškovė savo ieškinyje tvirtina, kad 2008 m. *Elan* rekapitalizavimas buvo atliktas nepažeidžiant privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, principo, nes priimant sprendimą dėl rekapitalizavimo akcininkai rėmėsi įmonės įvertinimu, atsižvelgdami į *Elan* veiklos būklės pablogėjimą didžiąją dalį 2007–2008 m. žiemos sezono ir 2008 m. pirmąjį trimestrą. Būklės pablogėjimas 2008 m. nebuvo toks drastiškas, kad turėtų įtakos įmonės vertės įvertinimo patikimumui. Akcininkai priėmė sprendimą kaip įmonės, kuri susidūrė su trumpalaikiais sunkumais, tačiau kuri ilguoju laikotarpiu buvo pajėgi ne tik tęsti savo veiklą, bet ir veikti vėl pelningai, ilgalaikiai akcininkai. Komisija savo sprendime nepakankamai paaiškino, kodėl ji savavališkai atsižvelgė tik į įmonės vertės įvertinimą.

**2012 m. lapkričio 27 d. pareikštas ieškinys byloje
*Ted-Invest prieš VRDT — Scandia Down (sensi scandia)***

(Byla T-516/12)

(2013/C 32/31)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: *Ted-Invest EOOD* (Plovdivas, Bulgarija), atstovaujama advokatės A. Ivanova

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Scandia Down LLC*

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2012 m. rugsėjo 6 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 2247/2011-1, kuriuo prekių ženklas pripažintas negaliojančiu 20 ir 24 klasių prekėms,
- tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų netenkinti viso ieškinio, patenkinti ieškinį ir panaikinti pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą tiek, kiek tai susiję su 20 klasės prekėmis.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Įregistruotas Bendrijos prekių ženklas, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia: vaizdinis prekių ženklas „sensi scandia“ 16, 20 ir 24 klasių prekėms — Bendrijos prekių ženklo registracijos Nr. 8596975

Bendrijos prekių ženklo savininkas: ieškovė

Šalis, prašanti pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia: kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis

Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai: prašymas pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstas Tarybos reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalyje, skaitomoje kartu su 8 straipsnio 1 dalies b punktu, išdėstytais pagrindais ir žodinio prekių ženklo SCANDIA HOME 20, 24, 25 ir 35 klasės prekėms ir paslaugoms Bendrijos prekių ženklo registracija Nr. 8173312

Anuliovimo skyriaus sprendimas: pripažinti Bendrijos prekių ženklą negaliojančiu

Apeliacinės tarybos sprendimas: skundą atmesti

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies, skaitomos kartu su 8 straipsnio 2 dalimi ir 8 straipsnio 1 dalimi, pažeidimas

2012 m. lapkričio 23 d. pareikštas ieškinys byloje *Alro prieš Komisiją*

(Byla T-517/12)

(2013/C 32/32)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Alro SA* (Slatina, Rumunija), atstovaujama QC C. Quigley, solisitoriaus O. Bretz ir advokato S. Verschuur

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2012 m. balandžio 26 d. Komisijos sprendimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau — SESV) 108 straipsnio 2 dalį ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999⁽¹⁾ (toliau — Procedūros reglamentas) 4 straipsnio 4 dalį pradėti formalų tyrimą dėl valstybės pagalbos, kurią Rumunija per savo kontroliuojamą įmonę *Hidroelectrica S.A.* (toliau — *Hidroelectrica*) tariamai neteisėtai suteikė ALRO, kai 2005 m. sudarė sutartį su vėlesniais pakeitimais, kuria nustatė lengvatinius elektros pirkimo tarifus,

- šio prašymo nepatenkinus, panaikinti minėtą 2012 m. balandžio 26 d. sprendimą tiek, kiek jis susijęs su 2007 m. sausio 1 d. — 2009 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su materialinės teisės klaida

Pirmuoju ieškinio pagrindu, kuriuo tvirtinama, kad Komisija padarė materialinės teisės klaidą dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo srities, ALRO nurodo, kad Komisija netinkamai taikė veiksmų priskyrimui keliamus reikalavimus, nustatytus Sprendime *Prancūzija prieš Komisiją*, C-482/99, Rink. I-4397 (toliau — Sprendimas *Stardust Marine*). Visų pirma, Komisija savo analizę mėgino pagrįsti tik „organizaciniais“ veiksniais. Vis dėlto ALRO tvirtina, kad Sprendime *Stardust Marine* nustatytais reikalavimais Komisija taip pat įpareigojama įrodyti kitų materialių veiksnių buvimą, nes vien atskirai paimtų „organizacinių“ veiksnių nepakanka, kad būtų galima konstatuoti veiksmų priskyrimą.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida

Antruoju ieškinio pagrindu, kuriuo tvirtinama, kad Komisija padarė akivaizdžių vertinimo klaidų, priėjusi prie išvados, kad *Hidroelectrica* veiksmas priskirtini Rumunijos valstybei, ALRO teigia, kad Komisija tinkamai neišnagrinėjo *Hidroelectrica* valdymo struktūros ir jos poveikio šios organizacijos sprendimų priėmimui. Antra, ALRO nurodo, kodėl Komisija buvo neteisi ALRO sutartį palyginusi su *Hidroelectrica* ir *Arce-lorMittal* susitarimu. Trečia, ji parodo, kodėl Ministro įsakymas Nr. 445/2009 nėra svarbus Komisijos analizei ir kodėl jos nuorodų į 2010 m. spaudos pranešimus nepakanka norint pasiekti įrodinėjimo ribą, reikalingą veiksmų priskyrimui konstatuoti.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su nepakankamu motyvavimu

Trečiuoju ieškinio pagrindu ALRO tvirtina, kad Komisija tinkamai nemotyavo teiginių, kuriais ji rėmėsi (kaip nurodyta ankstesniame punkte), ir taip nesilaikė SESV 296 straipsnio reikalavimų. Motyvuoti būtina tam, kad Bendrasis Teismas galėtų įvertinti sprendimo teisėtumą ir suinteresuotoms šalims būtų suteikta informacija, kuria remdamosi jos galėtų įvertinti, ar sprendimas buvo tinkamai pagrįstas. Kaip išsamiau nurodyta ieškinyje, ginčijamas sprendimas šio reikalavimo neatitinka.

(¹) 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339).

2012 m. lapkričio 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Spirlea prieš Komisiją*

(Byla T-518/12)

(2013/C 32/33)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovai: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Italija) ir Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore), atstovaujami advokatų V. Foerster ir T. Pahl

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- priimti šį SESV 263 straipsniu grindžiamą ieškinį,
- pripažinti ieškinį priimtinu,
- pripažinti ieškinį pagrįstu ir konstatuoti, kad atsakovė padarė esminių procedūros reikalavimų ir materialinės teisės pažeidimų;
- tuo remiantis panaikinti 2012 m. rugsėjo 27 d. atsakovės sprendimą nutraukti ES pavyzdinę procedūrą Nr. 2070/11/SNCO (Ares (2012) 1135073),
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: ES pavyzdinės procedūros sukūrimas be teisinio pagrindo (SESV 290 ir 291 straipsniai)
- Šiame ieškinyje teigiama, kad ES pavyzdinės procedūros įvedimas reiškia papildomą procedūrinį reikalavimą SESV 258 straipsnyje įtvirtintoje procedūroje. Šį procedūrinį reikalavimą, kurį taikyti Komisijai nesuteiktas įgaliojimas ar delegavimas ES sutartyse, Komisija taikė teisinės valstybės principui prieštaraujančiame, neskaidriame procese ir taip pažeidė SESV 258 straipsnyje įtvirtintą procedūrą dėl įsipareigojimų nevykdymo.